

- 1924 Θράσος Καστανάκης, *Οι πρίγκιπες* * Φώτης Κόντογλου, *Βασάντα* * Κώστας Παρορίτης, *Ο κόκκινος τράγος* * Πέτρος Πικρός, *Σα θα γίνουμε άνθρωποι* * Πέτρος Χάρης, *Η τελευταία νύχτα της γης*.
- 1925 Γρηγόριος Ξενόπουλος, *Ο μινώταυρος* * Ι. Μ. Παναγιωτόπουλος, *Χανς και άλλα πεζά* * Θανάσης Πετσάλης [Διομήδης], *Μερικές εικόνες σε μια κορνίζα* * Άγγελος Τερζάκης, *Ο ξεχασμένος*.
- 1926 Δημοσθένης Βουτυράς, *Τροφή στο θάνατο* * Νίκος Κατηφόρης, *Το ανοιχτό παράθυρο* * Διονύσιος Κόκκινος, *Εκείνος που δε χάριξε τίποτε και άλλα διηγήματα* * Γρηγόριος Ξενόπουλος, *Πλούσιοι και φτωχοί, Τίμοι και άτιμοι, Ο τρελλός με τους κόκκινους κρίνους*.

Μ ε λ έ τ ε ς

- 1923 Γιάννης Αποστολάκης, *Η ποίηση στη ζωή μας* * Γεράσιμος Σπαταλάς, *Η ποίηση στη ζωή μας και η ηρωσιπάθεια, η άγνοια και ακρισία του κ. Γ. Αποστολάκη*.
- 1924 Άλκης Θρύλος, *Κριτικές μελέτες - Σολωμός, Παλαμιάς, Καβάφης*.
- 1925 Κώστας Βάρναλης, *Ο Σολωμός χωρίς μεταφυσική* * Α.Ε. Μέγας, *Ιστορία του Γλωσσικού Ζητήματος, Μέρος Α' (300 π.Χ. - 1750 μ.Χ.), Μέρος Β' (1750-1926) [ανατύπωση 1997]*.
- 1926 Γεράσιμος Σπαταλάς, *Ο Σολωμός χωρίς μεταφυσική και οι φυσικές υπερβολές της πολεμικής κριτικής (Απάντηση στον κ. Κ. Βάρναλη)* * Άλκης Θρύλος, *Στοχασμοί για το δημοτικό τραγούδι*.

ΟΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΤΩΝ ΝΟΥΜΑΔΙΚΩΝ ΔΗΜΟΤΙΚΙΣΤΩΝ

Η συντροφιά του *Νουμά*, του περιοδικού που δίκαια θεωρείται το βασικό όργανο του ορθόδοξου δημοτικισμού (παραμερίζοντας τα μειονεκτήματα μιας εμμονής στην ψυχρική ορθοδοξία, που για τα πρώτα αυτά μεταπολεμικά χρόνια κρίνεται ξεπερασμένη), γιόρτασε τα «Εικοσάχρονά του» (1903-1922), τέλος Δεκεμβρίου του 1922, γεγονός που θεωρήθηκε ως δικαίωση και αναγνώριση των αγώνων του δημοτικισμού. Το πανηγυρικό τεύχος εκδόθηκε τον Ιανουάριο του 1923. Μίλησαν ο Κωστής Παλαμιάς, ο Η. Βουτιεριδής, ο Ρ. Γκόλφης, ο Κ. Παρορίτης, ο Δ. Ταγκόπουλος, ο Δ. Γληνός, ο Θ. Συνοδινός, ο Π. Χάρης, και ο υιός Π.Δ. Ταγκόπουλος.² Όλοι φυσικά, συνεργάτες και σύμφωνοι με τη γλωσσική πολιτική που ασκούσε και τότε ο *Νουμάς* συντηρώντας την παράδοση, μίλησαν για το θέμα 'μορφή της γλώσσας' και εγκωμίασαν τον συνεπή αγώνα του περιοδικού, ενώ η νέα γενιά λογίων που συναντούμε σε διάφορα έντυπα αντιμετωπίζει κριτικά το θέμα.

2. Είχε ήδη διαδεχθεί τον πατέρα του στη διεύθυνση του ιστορικού περιοδικού.

